

Диспозитив

Член 18, параграф 1 ЕО не допуска правна уредба на държава-членка, която обвързва предоставянето на право на намаляване на размера на данъка върху дохода в зависимост от платените здравноосигурителни вноски с условието тези вноски да са били направени в тази държава-членка въз основа на разпоредбите на националното право и която води до това да се откаже предоставянето на подобно данъчно предимство в случай, че вноските, които могат да бъдат приспаднати от размера на данъка върху дохода, дължим в тази държава-членка, са били направени в рамките на задължителна здравноосигурителна схема на друга държава-членка.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 23 април 2009 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Copad SA/Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, действащ в качеството на синдик на Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

(Дело C-59/08) (¹)

(Директива 89/104/ЕИО — Право относно марките — Изчерпване на правата на притежателя на марката — Лицензионен договор — Продажба на стоки, носещи марката, в нарушение на разпоредба на лицензионния договор — Липса на съгласие на притежателя на марката — Продажба на търговци на стоки с намалени цени — Засягане на добрата репутация на марката)

(2009/С 141/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Copad SA

Отговорник: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, действащ в качеството на синдик на Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на членове 5, 7 и на член 8, параграф 2 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Понятие за изчерпване на правата на притежателя на марката — Продажба от лицензополучател на стоки, носещи марката, в нарушение на разпоредба на лицензионния договор, забраняваща някои начини за пускане в продажба — Продажба на търговци на едро и на търговци на стоки с намалени цени — Засягане на добрата репутация на марката — Липса на съгласие на притежателя на марката

Диспозитив

1) Член 8, параграф 2 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на зако-

нодателствата на държавите-членки относно марките, съответно изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на марката може да се позове на правата, предоставени от последната, срещу лицензополучател, който нарушава разпоредба на лицензионния договор, забраняваща по съображения, свързани с престижа на марката, продажбата на търговци на стоки с намалени цени на стоки като разглежданите в делото по главното производство, при положение че бъде установено, че поради обстоятелства, свързани с делото по главното производство, това нарушение засяга елегантния и престижен вид, придаващ луксозен ореол на посочените стоки.

2) Член 7, параграф 1 от Директива 89/104, съответно изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство, трябва да се тълкува в смисъл, че пускането на пазара от лицензополучателя на стоки, носещи марката, в нарушение на разпоредба на лицензионния договор, е направено без съгласието на притежателя на марката, когато се установи, че тази разпоредба съответства на една от разпоредбите, предвидени в член 8, параграф 2 от тази директива.

3) Когато пускането на пазара на луксозни стоки от лицензополучателя в нарушение на разпоредба на лицензионния договор трябва все пак да се счита за направено със съгласието на притежателя на марката, последният може да се позове на такава разпоредба, за да се противопостави на препродажба на стоките на основание член 7, параграф 2 от Директива 89/104, съответно изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство, само когато предвид обстоятелствата, присъщи на случая, бъде установено, че такава препродажба засяга добрата репутация на марката.

(¹) ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 23 април 2009 г. (преюдициално запитване от Nógrád Megyei Bíróság — Република Унгария) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Дело C-74/08) (¹)

(Шеста директива ДДС — Присъединяване на нова държава-членка — Данък при субсидирана покупка на стоки за оборудване — Право на приспадане — Изключения, предвидени от национална правна уредба към молента на влизане в сила на Шеста директива — Възможност за държавите-членки да запазят в сила изключения)

(2009/С 141/26)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Nógrád Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft.

Ответник: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Предмет

Преюдициално запитване — Nógrád Megyei Bíróság — Тълкуване на член 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Национална правна уредба, която ограничава възможността за приспадане на данък при субсидирана покупка на стоки за оборудване до несубсидираната част

Диспозитив

- 1) Член 17, параграфи 2 и 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която в случай на субсидирано с публични средства придобиване на стоки допуска приспадане на свързания с него данък върху добавената стойност само до размера на несубсидираната част от това придобиване.
- 2) Член 17, параграф 2 от Шеста директива 77/388 предоставя на данъчнозадължените лица права, на които те могат да се позоват пред националния съд, за да се противопоставят на национална правна уредба, която е несъвместима с тази разпоредба.

(¹) ОВ C 116, 9.5.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 2 април 2009 г. (преюдициално запитване от Thüringer Finanzgericht, Gotha — Германия) — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt

(Дело C-83/08) (¹)

(Хармонизиране на структурата на акцизите — Директива 92/83/ЕИО — Член 4, параграф 2 — Малка пивоварна, правно и икономически независима от която и да е друга пивоварна — Критерии за правна и икономическа независимост — Възможност да се търпи непряко въздействие)

(2009/C 141/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Thüringer Finanzgericht, Gotha

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glückauf Brauerei GmbH

Ответник: Hauptzollamt Erfurt

Предмет

Преюдициално запитване — Thüringer Finanzgericht, Gotha (Германия) — Тълкуване на член 4, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, стр. 21, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152) — Квалифициране като „малка независима пивоварна“ за целите на прилагането на намалена акцизна ставка — Критерий за „икономическа независимост“ — Пивоварна, която поради свързаните с дяловите или акционерните участия отношения и разпределението на правата на глас може да търпи непряко въздействие от други две пивоварни

Диспозитив

Член 4, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки трябва да се тълкува в смисъл, че положение, за което е характерно наличието на структурни връзки по отношение на дяловите или акционерните участия и правата на глас и в резултат от което едно и също лице, упражняващо управленски функции в няколко от съответните пивоварни, независимо от действителното си поведение може да въздейства върху взетите от последните решения във връзка с търговската ил дейност, изключва възможността тези пивоварни да бъдат разглеждани като икономически независими една от друга.

(¹) ОВ C 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Hauptzollamt Bremen/J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Дело C-134/08) (¹)

(Регламент (ЕО) № 2193/2003 — Допълнителни лита върху вноса на някои продукти с произход от Съединените американски щати — Приложно поле ratione temporis — Член 4, параграф 2 — Продукти, изнесени след влизането в сила на посочения регламент, но за които може да се докаже, че вече са се намирали на път към Общността към датата на първото прилагане на посочените лита — Данъчно облагане)

(2009/C 141/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Hauptzollamt Bremen

Ответник: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.